

SEZGİN KAYMAZ • **Kün**

SEZGIN KAYMAZ 1962'de Sinop'ta doğdu. Konya Anadolu Lisesi'ni bitirdi. Hacettepe Üniversitesi İngilizce Dilbilimi Bölümü'nü Türkçe dersini veremediği için son sınıftan terk etti. 1976'dan itibaren oyuncu ve teknik direktör olarak hentbolla uğraştı. Türkiye Voleybol Federasyonu'nda koordinatör olarak çalıştı. Romanları (hepsi İletişim'den): *Uzunharmanlar'da Bir Davetsiz Misafir* (1997), *Geber Anne!..* (1998), *Kaptanın Teknesi* (1999), *Lucky* (2000), *Zindankale* (2004), *Ateş Camna Yapışsın* (2008). Hikâyeleri: *Sandık Odası* (2005), *Medet* (2007).

İletişim Yayınları 1853 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 263

ISBN-13: 978-975-05-1154-7

© 2013 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1. BASKI 2013, İstanbul

EDITÖR Tanıl Bora

KAPAK Suat Aysu

KAPAK FOTOĞRAFI Sarp Soysal

UYGULAMA Nurgül Şimşek

DÜZELTİ Şermin Oran

BASKI ve CILT Sena Ofset · SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi B Blok 6. Kat No. 4NB 7-9-11

Topkapı 34010 İstanbul Tel: 212.613 03 21

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak İletişim Han No. 7 Çağaloğlu 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

SEZGİN KAYMAZ

Kün

Erol Ünal Karabıyk'a...

Başka kime olabilirdi ki?

Ey akıl, nasıl da delinmez küfen?..

NECİP FAZIL KISAKÜREK

Kadınlar iki 'X', erkekler bir 'X' bir de 'Y' kromozomu taşırlar. Yirmi üç homolog çiftten oluşmak şartıyla.

Hâl bu ise, kadın milletinde kırk altı tane 'XX', erkek milletinde kırk altı tane mikroskobik 'XY' kromozomu var demektir. Sapına kadar erkek bir pala, 'Sapına kadar erkeğiz evelallah!' böbürünü bu mikroskobik kimyaya borçlu olduğunu bilmez. Daha da bilmediği, erkeği erkek yapan 'Y' kromozomunun erkek vücudunda bulunan 'erkek hücrelerindeki' toplam DNA sayısının taş çatlasa kırkta biri olduğudur. Yani 'Sapına kadar erkeğiz evelallah' diye diye kaldırmış gezen bir fallus hayvanı, kendisinin bile kırkta biri kadar erkektir en fazla. Fecaat, değil mi?

Olabilir. 'Beterin de beteri var.' deyip şükretmek lâzım.

Çünkü, öbürünün yanında fecaatten bile sayılmaz bu. Onu, yani asıl fecaati hiç mi hiç bilmez 'erkek' denen saf. Ben diyeyim on dokuz bin, sen de yirmi bin sene evvel, kısaca 'Sap Kromozomu' da diyebileceğimiz bu taşaklı 'Y' kromozomu, şimdiki cesametinden ben diyeyim on dokuz bin, sen de yirmi bin misli büyüktü. Sapına kadar erkek diye bir yaratık varsa, o erkek bugünkü erkek değil, on dokuz - yirmi bin sene önce yaşamış olan erkekti özetle.

Varlık, kadındır.

Dişidir yaratım süreci, erkek değil.

Tarlayı kaldır at, sabanı nerene sokacaksın bakalım.

“Sapına kadar erkeksin öyle mi? Ne sapı lan? Kırk altı tane-sini toplasan toplu iğne ucunun on binde birinin kırkta biri ka-dar erkeksin.”

Hadi canım, hadi canım! Arka boşluklara doğru ilerleyelim.

Kıyameti ne sanır insan? Şöyle der mi meselâ akl-ı selim?

“Kıyamet, insan neslinin sona ermesidir.”

Der mi?

Demez.

Ne der?

Efendim, sular, seller basacakmış, gökten ateş topları yağa-cakmış, Deccâl diye bir herif çıkıp tuttuğunu... Tövbe estağfu-rullah...

Olur mu hiç öyle şey?

Tanrısal değil de âdemsal düşünüyorsan olurmuş gibi olur.

Aslında olmaz.

Şundan olmaz; on dokuz bin veya yirmi bin sene evvelinin si-dik zoruyla kalkmış pantolon balığı gibi dimdik ve devâsâ ‘Y’si, şimdilerde soğuk yiyip büzüşmüş bir pipicik kadar kalmışsa...

Ve bu küçülme süreci şaşmaz bir kararlılıkla o kadar bin yıl-dır süregelmişse...

Ve mantık denilen bir şey varsa...

Kaytan milletin medâr-ı iftiharını meşhuuuuuur ‘Y’ küçüle küçüle zırnığa bile ‘Abimsin!’ diyecek hâle gelecek VE nihayet en yakındaki ‘X’in cebine girerek yok olacak demektir.

Neymiş fecaat?

İsterseniz üç değil yetmiş üç çocuk yapın, kıyametiniz baş-lamışmış.

Erkeğin yok oluşunun geçmişte nasıl tapıyorsa bugün de öy-le taptığı öz çükünün elinden gelmesi, tanrısal bir espridir hazar.

“Ulan, ben sana ‘Benden başkasına tapmayacaksın.’ dememiş miydin? Hadi şimdi otur hanım hanımcık, kaneviçe mi işliyor-sun, kırlent mi dikiyorsun, ne halt ediyorsan et, bekle ecelini.”

Kur’an’daki “Biz erkeği kadından üstün yarattık.” âyeti, ne

ateist şabalakların “Bu sözü söylese söylese bir insan söyler. Demek ki din hikâyesidir.” mihenklerine, ne sofu çakşırılırların “Ba ba ba... İrkeğin halı başgayımış, görüyon nu bir?” efsanelerine, ne de sulandırılmış dindarların “Kadınla erkek arasındaki biyolojik farklılıkları görmüyor musunuz? Erkek daha kuvvetli, daha iri ve daha belirleyicidir.” safatalarına konudur.

Bu âyet, ses tonuna hissi titreşimler katmadan, alenen, ayan beyan, gayet net ve hapsirir kadar rahat, yaradılışın ilk günlerindeki devanası kılıklı ‘Y’ kromozomunu gözüne gözüne sokmaktadır insanoğlunun. Buna konudur.

Anlayana...

Küllî Nizam böyle bir şey işte.

Kaderi, sağ elinde tuttuğu otuz santimlik cetveli tehditkâr bir edâyla sol avucunun içine şak şak vuran, arada bir yanından geçtiği radyatör peteklerine tırrrrt diye sürttüren bir nöbetçi öğretmen gibi beklemektedir ‘sapına kadar’ erkeği. Teneffüs eninde sonunda bitecek, ders vakti gelecektir.

Hadi kafası o kadarına basmadı da saçını, sakalını, mamişini ve pipişini kendinin sandı, anladık; ama bu dünyanın mameleki Allah’ın mülkü değil midir lan? Onu niye kendinin sandı ki bu şemşâmer? Nasıl ayıklayacak şimdi bu pirincin taşını? Evdeki bulgura razı olabilmek için daha kaç Dimyat yolunda helâk edecek kendini?

Sessizce teneşire uzatılıvereceği o ânâ ulaşınca kadar, daha kaç Ömer, kaç Çeto, kaç Hüdai Ağa harcayacak?

Eh ama...

Değil mi ki kendini Allah’ın cennetinden sürdürmeyi başaran âdemoğlu, yine de kıyamayıp ona cennet kadar güzel bir dünya hediye eden Allah’a bir kere daha sırtını dönmüş ve yer yüzünü peynir arayıp durduğu bir labirentler cehennemine çevirmiştir, eh, ders başlayınca görür ebesininkini.

Eh...